

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்-356)

Nov (2) / 2021

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்	3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்	5
3. தத்வ த்ரயம்.....	7
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....	10
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....	18

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி – 176)

52. பரை: பரிபவே ப்ராப்தே ப்ரதீகார விவர்ஜிதே
ஸ்திதாவநவ க்ல்ருப்தாயாம் அபி நிர்ஜித்ய வைரிண:
53. பயே மஹதி ஸஞ்ஜாதே சோரவ்யாக்ராத் விபாதிபி:
ப்ரத்யாலீடஸ்திதம் தேவம் வைரிவர்கதிசுந்முகம்
54. ப்ரஹாரோத்யோகிபி: பீநைர்புஜை: ஊர்தவை: அலங்க்ருதம்
சக்த்யா தீப்தேந கங்கேந வஹ்நிநா ச சதார்சிஷா
55. அங்குசேநாத தண்டேந குந்தேநாத ஜ்வலத்விசா
பரச்வதேந சக்ரேண தக்ஷிணாத: கரை: க்ரமாத்
56. சங்கேந சாபமுக்க்யேந பாசேநாத ஹலேந ச
குலிசேந கதாஸ்த்ரேண முஸலேநாத குலத:
57. ஊர்தவாதத: ஸ்திதைர்வாபை: ப்ரதீப்தைராயுதைர்யுதம்
தம்ஷ்ட்ரா நிஷ்டயூத கோராக்க்நி ஜ்வாலா கோலாஹலாகுலம்
58. ஸம்ஸ்யூத தத்த்வயாகீர்ணம் திவ்யயா வநமாலயா
கோராட்டஹாஸ ஸம்த்ராஸத்ரவதைத்யேந்த்ர தாநவம்
59. ஜ்வாலாகுல ஜ்வலத்தைத்யமேதோமேதுரபாவகே
அயுதாயுத வஹ்நீ நாமஸ்பதே தீப்ததேஜஸாம்
60. அத்வஷ்ட்கமயே சக்ரே சக்ரிணம் சக்ரம் உத்தமம்
த்யாயேதேவம்விதம் தேவம் மயே மஹதி மாநவ:

பொருள் – வெல்ல இயலாதபடி உள்ள எதிரியிடம் தவிர்க்க இயலாத தோல்வியை அடையும்போதும், அவர்கள் வெல்ல இயலாதபடியான இடத்தில் உள்ளபோதிலும்

அவர்களைத் தண்டிக்கவேண்டும் என்னும்போதும், திருடர்கள் அல்லது புலி முதலானவற்றால் ஆபத்து நேரிடும்போதும், பதினாறு திருக்கரங்களுடன் கூடியவனாக உள்ள ஸுதர்சனத்தை, இடது திருவடியை முன்பும் வலது திருவடியை பின்பும் வைத்து எதிர்க்கத் தயாராக உள்ள நிலையில் இருப்பவனாக த்யானிக்கவேண்டும். விரோதியைத் தாக்கும்விதமாக வலிமையான அவன் திருக்கரங்கள் உயர்ந்து நிற்கின்றன. உயர்த்தியபடி உள்ள வலது திருக்கரங்களில் கீழிருந்து மேலாக ஜ்வாலையுடன் கூடிய உலோக உருண்டை, வாள், நூற்றுக்கணக்கான ஜ்வாலையுடன் கூடிய அக்னி, மழு, கோல், ஜ்வாலையுடன் கூடிய குறுவாள், கோடாலி மற்றும் சக்கரம் ஆகியவை உள்ளன. உயர்த்தியபடி உள்ள இடது திருக்கரங்களில் மேலிருந்து கீழாக சங்கு, வில் அம்பு, பாசக்கயிறு, ஏர், இடி, தண்டாயுதம், ஈட்டி ஆகியவை உள்ளன. அவனுடைய பற்களின் ஒளியிலிருந்து புறப்படும் அக்னியின் ஜ்வாலையால் அவன் சூழப்பட்டுள்ளான். மேலும் அவனைச் சுற்றி அழகான வனமாலையும் உள்ளது. தனது பயங்கரமான சிரிப்பால் ராசஷஸர்கள் மற்றும் தானவர்கள் ஆகியவர்களின் அரசர்களை ஓடும்படிச் செய்கிறான். அச்சத்தில் உள்ளவர்கள் அவனுடைய இவ்வடிவை த்யானிக்கவேண்டும். அவனே மஹாவிஷ்ணுவின் திருக்கரத்தில் உள்ள சக்கரத்தின் அபிமான தேவதையாக உள்ளான். அரக்கர்களின் எரிகின்ற சதையின் காரணமாகப் புகையுடன் கூடியதாக உள்ள அந்தச் சக்கரத்தில் அவன் உள்ளான். ஸ்ருஷ்டியின் ஆறு நிலைகளிலும் இவனுடைய இந்த ஒளியானது காணப்படுகிறது.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 43)

[ஸுமதி] உண்மையே ஆகும். ஆனால், மிகுந்த கருணை கொண்டவனும், மஹாலக்ஷ்மியின் நாதனும் ஆகிய பகவானால், இத்தனை காலமாக மிகவும் கொடியதான துக்கங்களில் சிக்கித் தவித்தபடி உள்ள இந்தப் புருஷன் எவ்வாறு நிராகரிக்கப்பட்டான்?

[அரசன்] இதனை நீ அறியவில்லையா? எல்லையற்ற காலமாகத் தொடர்ந்து வரும் கர்மங்கள் என்னும் அவித்யையால் ஜீவாத்மா ஸம்ஸாரத்தில் உழல்கிறான். தகுந்த காலத்தில் அவன் இதிலிருந்து மீட்கப்படுகிறான்.

6. மித: கலஹ கல்பநா விஷம வருத்தி லீலா தயா

பரிக்ரஹண கௌதுக ப்ரதித பராவச்ய: ப்ரபு:

ஸ்வலக்ஷித ஸமுத்தகமே ஸுக்ருதலக்ஷணே குத்ரசித்

குணக்ஷதலிபித்ருமாதூபநிபாதிந: பாதி: ந:

பொருள் - (விவேகன் கூறுதல்) ப்ரபுவிற்கு, லீலை மற்றும் தயை என இரண்டு தேவிமார்கள் உள்ளனர். இவர்கள் இருவருக்கும் இடையே எப்போதும் கலகம் உண்டாகி, விரோதம் ஏற்பட்டபடி உள்ளது. ஆகவே அவன் தான் செய்யும் செயல்களுக்குத் தன்னை மட்டுமே நம்புவதில்லை. ஜீவாத்மாவிடம் ஏதேனும் நற்செயல் உள்ளது போன்று காணப்பட்டால், தோற்ற அளவில் மட்டுமே உள்ளதான அந்தச் செயலின் விளைவாக அவன் ஜீவாத்மாவிற்கு உதவுகிறான்;

பனை ஓலையில் உள்ள புழுவின் மூலமாக அவற்றில் உண்டாகும் துளைகள், எழுத்துக்களைப் போன்று தோன்றுகின்றன; அது போன்றே ஆகும்.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி – 54)

121. மற்றையிரண்டசித்தும், ஈச்வரனுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் போக்ய
போகோபகரண போக ஸ்தாநங்களாயிருக்கும்.

அவதாரிகை - த்ரிவித அசித்தையும் அருளிச்செய்கிறவிடத்தில் அவனுக்கு போக உபகரணமான கௌரவத்தைப் பற்ற சுத்த ஸத்வத்தை ப்ரதமமருளிச்செய்தார். அநந்தரம், அவனுடைய லீலைக்கு ப்ரதாந உபகரணமாய்க் கொண்டு ப்ரதாந சப்தவாச்யமான மிச்ரஸத்வத்தை அருளிச்செய்தார். அநந்தரம், அந்த ப்ரதாந பரிணாமத்துக்கு ஸஹகாரியாய்க் கொண்டு லீலோபகரணமாயிருக்கும் ஸத்வ சூந்யத்தை அருளிச் செய்தார். இப்படி அசித் த்ரயத்தையும் சொல்லுகிறவிடத்தில், “ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாய்” என்று, காலதத்துவத்துக்கு விநியோகம் சொன்னவோபாதி பூர்வ அசித் த்வயத்துக்கும் விநியோகம் சொல்லப் பட்டதில்லையிறே; அதை அருளிச்செய்கிறார் மேல்.

விளக்கம் – மூன்றுவிதமான அசித் வஸ்துக்களைக் குறித்து அருளிச்செய்யும்போது, ஸர்வேச்வரனுக்கு இன்பங்களை அனுபவிக்கத் துணையாக உள்ளதான பெருமையை உணர்த்த, முதலில் சுத்தஸத்வம் குறித்து அருளிச்செய்தார். அடுத்து, அவனுடைய லீலைகளுக்கு முதன்மையான உபகரணமாக உள்ளதன் காரணமாக, ப்ரதானம் என்ற சொல்லின் பொருளாக உள்ள மிச்ரஸத்வம் குறித்து அருளிச்செய்தார். அடுத்து, அந்த ப்ரதானம் என்பது மாற்றங்கள் அடைவதற்குத் துணையாக உள்ள காரணத்தால், லீலைக்கு உபகரணமாக உள்ளதான ஸத்வசூந்யம் குறித்து அருளிச்செய்தார். இப்படியாக மூன்று அசித்துக்கள் குறித்து அருளிச்செய்யும் இந்த இடத்தில், சூர்ணை (120) – ப்ரக்ருதி

ப்ராக்குதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாய் - என்பதாக, காலத்திற்கு ஏற்ற பயன் கூறியது போன்று, முதலில் உள்ள இரண்டு அசித் வஸ்துக்களுக்குப் பயன் கூறப்படவில்லை அல்லவோ? அதனை இப்போது அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (மற்றையிரண்டு அசித்தும்) என்று தொடங்கி. ஈச்வரனுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் என்றது, சேதநிறே அசேதநத்துக்கு போக்தாக்கள்; சேதநராகவுள்ளது ஈச்வரனும் ஆத்மாவுமிறே; ஆனபின்பு, உபயர்க்கும் போக்யாதிகளாயிருக்குமென்றபடி. “ஆத்மாவுக்கும்” என்ற ஏகவசநம், ஜாத்யபிப்ராயமாகையாலே த்ரிவித சேதநரையும் சொல்லுகிறது. இப்படி, உபய அசித்தும் உபயர்க்கும் போக்யாதிகளாயிருந்ததேயாகிலும், கேவல பகவதிச்சையாலே தத் போகார்த்தமாக பரிணமிக்கையாலும், அநவரத அபரோக்ஷித ஸ்வ பர ஸ்வரூபரான நித்யமுத்தரில், “திருமகளும் நீயும்” என்கிறபடியே அம்மிதுநத்தினுடைய போகத்துக்குக் கைதொடுமானமாயிருக்குமென்றபடிய, “அஹம் மம்” என்றிருப்பாரில்லாமையாலும், சுத்தஸத்வத்தினுடைய விநியோகம் ஈச்வர ப்ரதானமாயிருக்கும். அங்ஙனன்றிக்கே, சேதந கர்மாநுகுணமாக பகவத் ஸங்கல்பத்தாலே பரிணமிக்கையாலும், சேதநரெல்லாரும் தேவாதி சரீரங்களிலே அஹம் புத்தியைப் பண்ணி ஸ்வதந்தர போக்தாக்களாயிருக்கையாலும், ஈச்வரனுக்கு இந்த விபூதியில் லீலாரஸமே ப்ரகரமாய் போக ரஸம் அத்யல்பமாகையாலும், மிச்ரஸத்வத்தினுடைய விநியோகம் பத்தசேதந ப்ரதானமாயிருக்கும்.

விளக்கம் - “ஈச்வரனுக்கும் ஆத்மாவுக்கும்” என்று ஏன் கூறினார்? அசேதநத்தை அனுபவிப்பது சேதநர்கள் என்பதால் ஆகும். சேதநர்களாக உள்ளவர்கள், ஈச்வரனும் ஆத்மாவும் ஆவர். ஆகவே அசித் வஸ்துக்கள், இந்த இருவருக்கும் இன்பம் அளிக்கவல்லவையாக இருக்கும் என்று கருத்து. “ஆத்மாவுக்கு” என்று ஒருமையில் கூறப்பட்டது, “ஆத்ம ஜாதி” என்ற ஒன்றை உணர்த்தவே ஆகும்; இது மூன்றுவிதமான உள்ள சேதநர்களைக் குறிப்பதாகும். இவ்விதம் இரண்டு அசித்துக்களும், இந்த இருவருக்கும் இன்பம் அளிக்கக்கூடியதாக உள்ளபோதிலும், பகவானின் விருப்பம் காரணமாக மட்டுமே இவ்விதம் இன்பம் அளிக்கவல்லதாக அவை மாறுகின்றன என்பதாலும்; அனைத்து காலங்களிலும் தங்களையும்

பகவானையும் நேரில் காணக்கூடிய ஸ்வரூபம் கொண்ட நித்யமுக்தர்களில், திருவாய்மொழி (4-9-10) – திருமகளும் நீயும் - என்பதற்கு ஏற்ப எம்பெருமான் மற்றும் பெரியபிராட்டியார் ஆகிய இருவருடைய இன்பத்திற்குக் கருவியாக இருப்பது அல்லாமல், “நான், என்னுடையது” என்று இவற்றை உரிமை கொள்ள யாரும் இல்லை என்பதாலும் சுத்தஸத்வத்தின் பயன் என்பது, ஈச்வரனுக்கு மட்டுமே முதன்மையானதாக இருக்கும். மிச்ர ஸத்வமானது இது போன்று அல்லாமல், சேதநர்களுடைய வினையில் காரணமாக பகவத் ஸங்கல்பத்தால் மாற்றங்கள் அடைகிறது என்பதாலும்; சேதநர்கள் அனைவரும் தாங்கள் எடுக்கின்ற தேவர்கள் முதலான சரீரங்களில் “நான்” என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, தாங்கள் சுதந்திரமானவர்கள் என்று எண்ணி அனுபவித்தபடி உள்ளதாலும்; ஈச்வரனுக்கு இந்த உலகில் லீலையை அனுபவித்தல் என்பதே முதன்மையானதாக, இன்பத்தின் அனுபவம் குறைவாக இருப்பதாலும், மிச்ரஸத்வத்தின் பயன் என்பது பந்தப்பட்ட சேதநர்களுக்கு மட்டுமே முதன்மையானதாக உள்ளது.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி – 321)

திருவாய்மொழி நான்காம் பத்து பத்தாம் திருவாய்மொழி
ஒன்றுந்தேவும் ப்ரவேசம்

அவதாரிகை (வ்யாக்யானம்) – ஒரு நிலத்திலே ஒரு கூறு உவர்ந்து கிடக்க மற்றைக் கூறு விளைவதறுப்பதாமாபோலே, நித்யவிபூதியும் நித்யஸூரிகளும் பகவதநுபவமே யாத்ரையாய்ச் செல்லாநிற்க ஸம்ஸாரமாகிற பாலை நிலத்திலுள்ளார் சப்தாதி விஷயங்களிலே ப்ரவணராய், இவற்றினுடைய லாபாலாபங்களே பேறுமிழவுமாய், பகவத்விமுகராய் க்லேசப்படுகிறபடியை அநுஸந்தித்து, “அவர்களைத் திருத்துவோம்” என்று பார்த்து, “ஸர்வேச்வரன் உளனாயிருக்க நாம் இருந்து க்லேசப்படவேணுமோ?” என்று, “தேவர் உள்ளீராயிருக்க, இவை இப்படி நோவுபட விட்டிருக்கை போருமோ? இவர்களையும் திருத்தி நல்வழி போக்கவேணும்”, என்று அவன் திருவடிகளிலே விழ, “நம் குறையல்ல காணும்; இவை அசித்தாய் நாம் நினைத்தபடி காரியங் கொள்ளுகிறோ மல்லோமே; சேதநரான பின்பு இவர்கள் பக்கலிலேயும் ருசி உண்டாக வேணுங்காணும், அபுநராவ்ருத்தி லக்ஷண மோக்ஷத்தைப் பெறும்போது; நாமும் உம்மோபாதி ஆவதெல்லாம் பார்த்து முடியாமை கண்ணநீரோடே காணும் கைவாங்கிற்று” என்ன,

விளக்கம் - ஒரு நிலத்தின் ஒரு பாகம் மட்டும் விளையாமல் உள்ளதாகவும், மற்றொரு பகுதியானது விளைதல் மற்றும் அறுத்தல் என உள்ளதாகவும் காணப்படுகிறது. இதனைப் போன்றே, அவனுடைய ஒரு பகுதியாகிய நித்யவிபூதி மற்றும் நித்யஸூரிகள் ஆகியோர், பகவத் அனுபவம் மட்டுமே தங்களுடைய வாழ்வாகக் கொண்டபடி உள்ளனர்; மற்றொரு பகுதியாகிய ஸம்ஸாரம் என்ற பாலை நிலத்தில் உள்ளவர்கள், உலக விஷயங்களில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர்களாக, இவற்றைப் பெறுதல் மற்றும் பெறாமல் இருத்தல் என்பதையே தாங்கள் அடைந்த பேறு மற்றும் இழப்பு என்று கொண்டு, பகவானிடம் விருப்பு இன்றி உள்ளனர். இவர்களுடைய இத்தகைய துன்பம் அடையவல்ல நிலையை எண்ணி, “இவர்களை நாம் திருத்துவோம்” என நம்மாழ்வார் தீர்மானித்தார். ஆகவே தனது திருவுள்ளத்தில், “ஸர்வேச்வரன் உள்ளபோது நாம் இவ்விதம் துன்பம் அடைய வேண்டுமோ?”, என்று எண்ணியவராக, ஸர்வேச்வரனிடம், “நீ உள்ளபோது இவை இவ்விதம் துன்பம் அடையவிடலாமோ? இவர்களைத் திருத்தி நல்ல வழியில் கொண்டு செல்ல வேண்டும்”, என்று உரைத்து, அவனுடைய திருவடிகளில் விழுந்தார். இதனைக் கண்ட ஸர்வேச்வரன் ஆழ்வாரிடம், “இது நம்முடைய குற்றம் அல்ல. இவர்களை நாம் அசித் வஸ்துக்கள் போன்று நம்முடைய விருப்பத்திற்கு ஏற்ப நடத்துவதில்லை. இவர்கள் சேதநர்களாக உள்ளதால், நம் மீது இவர்களுக்கும் ஆசை ஏற்படவேண்டும்; அதாவது மீண்டும் வருதல் என்பது இல்லாத மோக்ஷத்தை அடையும்போது, இவ்விதமான ருசி இவர்களுக்கு ஏற்படவேண்டும். இவர்களுடைய இத்தகைய நிலையை மாற்றுவதற்கு உம்மைப் போன்றே நாமும் பல விதங்களில் முயன்றோம். அது இயலாமல் போனதால் கண்ணநீரோடு நாமும் பின் வாங்கினோம்”, என்றான்.

வ்யாக்யானம் - “இவர்களுக்கு ருசியில்லையானாலும், பேற்றுக்கு வேண்டுவது இச்சா மாத்ரமாயிற்றானபின்பு, இந்த இச்சையையும் நீயே பிறப்பித்துக் கொள்ளுமித்தனை யன்றோ?” என்று; உதங்கன் துர்யோதநாதிகள் பக்கலுண்டான பக்ஷபாதத்தாலே, துர்யோதநாதிகளை அழியச்செய்து வெற்றி கொண்டு நிற்கச் செய்தே வந்து, “உனக்கு ப்ராப்தி ஒத்திருக்க, பாண்டவர்களுக்குப் பக்ஷபதித்து இவர்களை அழியச்செய்தாயே”, என்ன; “அவர்களை ஆந்தனையும் பொருந்த விட்டுப் பார்த்தோம்; அவர்கள் நாங்கள் பந்துக்கள் ஜீவிக்கில் ஜீவியோம் என்ற

பின்பன்றோ நாம் அவர்களை அழியச்செய்தது”, என்ன; “ஸர்வ நியந்தாவானபின்பு அவர்களுக்கு இசைவைப் பிறப்பித்துப் பொருந்த விட்டுக் கொள்ளாவிட்டதென்?” என்று, அவன் நிர்ப்பந்தித்தாற்போலே இவரும் நிர்ப்பந்திக்க, “சேதநரான பின்பு ருசி முன்பாகச் செய்யவேணு மென்றிருந்தோமத்தனை காணும்; அது கிடக்க; உமக்குக் குறையில்லையே; உம்மைக் கொடு போய் வைக்கப் புகுகிற தேசத்தைப் பாரீர்”, என்று பரமபதத்தைக் காட்டிக் கொடுக்க, கண்டு க்ருதார்த்தரானார், கீழில் திருவாய்மொழியிலே.

விளக்கம் – இதற்கு ஆழ்வார் ஸர்வேச்வரனிடம், “இவர்களுக்கு இத்தகைய ருசி இல்லையென்றாலும், அடைய வேண்டிய பேற்றுக்கு விருப்பம் மட்டுமே போதுமானதாக உள்ளதால், இத்தகைய ருசியை நீ பிறக்கும்படிச் செய்யலாம் அல்லவோ?”, என்றார். ஆனால் இவ்விதம் ஸர்வேச்வரனை நிர்ப்பந்திக்க இயலுமோ என்பதற்கு உதாரணம் காண்பிக்கிறார். துரியோதனனுக்கு வேண்டியவர்களை அழித்த பின்னர் வெற்றியுடன் க்ருஷ்ணன் வந்து நின்றபோது, உதங்கள் என்பவன், துரியோதனன் போன்றவர்களிடம் கொண்ட பாசம் காரணமாக கிருஷ்ணனிடம், “அனைவரிடமும் உனக்குள்ள சம்பந்தம் என்பது ஒன்றாகவே உள்ளபோது, பாண்டவர்களிடம் பாசம் காண்பித்து, இவர்களை நீ அழித்தாயே”, என்றான். இதற்கு க்ருஷ்ணன், “அனைத்துவிதங்களிலும் அவர்கள் மாறுவதற்கு நாம் வாய்ப்பு அளித்தோம். ஆனால் அவர்களோ, எங்களுடைய உறவினர்களாகிய பாண்டவர்கள் வாழ்ந்தால் நாங்கள் வாழமாட்டோம் என்றனர். இதன் பின்னர் அல்லவோ அவர்களை நாம் அழித்தோம்”, என்றான். இதற்கு உதங்கள் கிருஷ்ணனிடம், “நீ அனைத்தையும் நியமிப்பவன் ஆவாய். இவ்விதம் உள்ளபோது, உனது சொற்களைக் கேட்டு நடக்கும்படியாக அவர்களைச் செய்யாமல், அவர்களைக் கைவிட்டது ஏன்?”, என்று நிர்ப்பந்தித்தான். அவனைப் போன்றே நம்மாழ்வாரும் பகவானை நிர்ப்பந்தித்தார். இதனைக் கேட்ட ஸர்வேச்வரன் ஆழ்வாரிடம், “சேதநர்களாக உள்ளதால், அவர்களுக்கு ருசி ஏற்பட்டு, நம்மை அண்டவேண்டும் என்று நாம் காத்திருந்தோம். அது இருக்கட்டும். உமக்கு எந்தக் குறையும் நாம் வைக்கவில்லை அல்லவோ? நாம் உம்மை அழைத்துக் கொண்டு சென்று அமர்த்தப் போகும் இடத்தைக் காண்பீராக”, என்று

பரமபதத்தைக் காணும்படிச் செய்தான். அதனைக் கண்டு இவரும், விரும்பியதை அடைந்தவர் ஆனார். இது அனைத்தும் கடந்த திருவாய்மொழியில் ஏற்பட்டதாகும்.

வ்யாக்யானம் - பின்னையும் தம் செல்லாமையாலே, ஸர்வேச்வரன் கைவிட்ட ஸம்ஸாரத்தையும் திருத்தப் பார்க்கிறார். “ஸம்ஸாரத்தை அடியறுக்க வேணும்” என்று பார்த்தார்; ஸம்ஸார பீஜம், இதர தேவதைகள் பக்கல் ப்ராவண்யமும், பகவத் பரத்வ ஜ்ஞாநமில்லாமையுமாயிருந்தது; அதுக்கு உறுப்பாக பகவத் பரத்வ ஜ்ஞாநத்தை உபதேசிக்கிறார். எம்பார், “ஸகல வேத சாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரித்து வைத்து, ‘பரதத்த்வம் இன்னது’ என்று அறுதியிடமாட்டாதே, ‘சேம்புக்குக் கூராச் சிற்றரி வாளுண்டோ? நமக்கு உபாஸ்யரல்லாதாருண்டோ?’ என்று, கண்டவிடமெங்கும் புக்குத் தலைசாய்த்துத் தடுமாறித் திரியாநிற்க, எம்பெருமானார் தர்சநஸ்த்தரில் எத்தனையேனும் கல்வியில்லாத ஸ்த்ரீப்ராயரும் தேவதாந்தரங்களை அடுப்பிடு கல்லோபாதியாக நினைத்திருக்கிறது, இவ்வொன்றுந்தேவும் இப்பகஷத்திலே உண்டாகையிறே” என்று அருளிச்செய்வார்; “த்ருணீ க்ருத விரிஞ்சாதி”.

விளக்கம் - ஸர்வேச்வரன், “நம்மால் இயலாது” என்று கைவிட்ட ஸம்ஸாரத்தை நோக்கினார். ஸம்ஸாரத்தை அடியுடன் விலக்கவேண்டும் என்று எண்ணினார். ஸம்ஸாரத்தின் விதையானது, மற்ற தெய்வங்களிடம் ஈடுபாடு மற்றும் பகவானே உயர்ந்த தத்வம் என்ற ஞானம் இன்மை ஆகியவையாக இருந்தது. ஆகவே, அவை நீங்கும்விதமாக, பகவானுடைய உயர்த்தி குறித்த ஞானத்தை உபதேசிக்கிறார். இங்கு ஸ்வாமி எம்பார் அருளிச்செய்ததைக் கூறுகிறார்: ஒரு சிலர் அனைத்து சாஸ்த்ரங்களையும் நன்றாக கற்றிருப்பவர்கள் ஆவர். ஆயினும், “இதுவே பரத்த்வம் ஆகும்” என்று உறுதியாகத் தெளியாத காரணத்தால், “சேப்பக்கிழக்குச் செடியை அறுப்பதற்குக் கத்தி வேண்டுமோ? நம்மால் வணங்கத்தகாதவர்கள் என்று யாரும் உண்டோ?” என அனைத்து இடங்களிலும் சென்று தலை வணங்கித் தடுமாறி நிற்பார்கள். ஆனால் எம்பெருமானார் தரிசனத்தில் கல்வி என்பது சிறிதும் இல்லாதவர்கள் கூட, மற்ற தெய்வங்களை அடுப்பிற்கு வைக்கப்படும் கற்கள் போன்றே எண்ணுவார். இந்த நிலையானது, இந்த “ஒன்றுந் தேவும்” என்னும் திருவாய்மொழி ஏற்பட்டதால் அல்லவோ? – என எம்பார் அருளிச்செய்வார். த்ருணீ

க்ருத விரிஞ்சாதி - அவனுடைய திருவடிகளை அடைந்தவர்கள், நான்முகன் பதவி உள்ளிட்ட அனைத்தையும் புல் போன்றே கருதுவர் - என்பது காண்க.

வ்யாக்யானம் - “கார்த்தவீர்யார்ஜுநன் என்பானொருவன் தான் ராஜ்யம் பண்ணுகிற காலத்தில் ஆரேனுமொருவர் பாப சிந்தை பண்ணினாருண்டாகில் அவர்கள் முன்னே கையும் வில்லுமாய் நின்று அவற்றைத் தவிர்த்துப் போந்தான்” என்றால், “இது உபபந்நம்” என்றிருப்பார்கள்; ஒரு க்ஷுத்ர மநுஷ்யனுக்கு “இது கூடும்” என்றிருக்கிறவர்கள், “ஸர்வ சக்தியாய் ஸர்வாந்தர்யாமியாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன் இப்படி வ்யாபித்து நின்று நோக்கும்” என்றால், சேதநர் “இது அநுபபந்நம்” என்றிருப்பார்கள். “ஜாதி, வ்யக்திதோறும் பரிஸமாப்ய வர்த்திக்கும்” என்றால், “அசித் பதார்த்தத்துக்கு இது கூடும்” என்றிருப்பார்கள்; “பரம சேதநனாயிருப்பானொருவன் பரிஸமாப்ய வர்த்திக்கும்” என்றால், “இது கூடாது” என்று ஸம்சயியாநிற்பார்கள்.

விளக்கம் - அனைத்து சாஸ்த்ரங்களும், வைக்கோலும் பலாப்பிசினும் போன்று, அனைத்து தேவதைகளையும் ஒன்றாகக் கலந்து திரட்டி உரைப்பதால், “இதுவே பரதத்வம்” என்று அறிவது மிகவும் கடினமே ஆகும்; ஆயினும் வேத சாஸ்த்ரங்கள் உள்ளது உள்ளபடி கூறினாலும், சேதநர்களுடைய பாபங்களின் மிகுதியால் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை பிறக்காது என்பதை அடுத்து அருளிச்செய்கிறார். “கார்த்தவீர்யார்ஜுநன் என்பவன், தான் அரசாளும் பகுதியில் உள்ளவர்களில் யாரேனும் ஒருவர் மனதில் பாப சிந்தனை ஏற்பட்டாலும், அவர்கள் முன்பாகக் கையும் வில்லுமாகத் தோன்றி, அந்தச் சிந்தனைகளை விலக்குவான்; இவ்விதம் அவன் செய்வது பொருத்தமே ஆகும்”, என்று சிலர் உரைப்பர். ஒரு சாதாரண மனிதனுக்கு இத்தகைய செயலைச் செய்ய இயலும் என்றால், “அனைத்து சக்தியும் கொண்டவனும், அனைத்திற்கும் அந்தர்யாமியாக உள்ளவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரன், அனைத்து இடங்களிலும் பரவி நிற்கிறான்”, என்று கூறுவதைக் கேட்கும்போது “இது பொருந்தாது” என்று கூறுவர். “ஜாதி என்பது, அனைத்து தனித்தனிப் பொருள்களிலும் நிறைந்திருக்கும்” என்று கூறினால், “அசித் வஸ்துவிற்கு இது இயலும்” என்பர்; ஆனால், “அனைத்து சேதநர்களையும் விட

உயர்ந்த ஒருவன் அனைத்திலும் நிறைந்திருப்பான்” என்று உரைத்தால், “இது இயலாது” என்பர்.

வ்யாக்யானம் - முதல் திருவாய்மொழியிலே, ஸ்வாநுபவத்துக்கு உறுப்பாக, அவன் காட்டிக் கொடுத்த பரத்வத்தை அநுஸந்தித்து, அது தன்னை “உளன் சுடர்மிகு சுருதியுள்” என்று ச்ருதிச்சாயையாலே உபபாதித்தார்; “ஸ்வாநுபவந்தான் பிறர்க்கு உறுப்பாயிருக்கையாலே சேதநராகில் இவ்வளவு அமையுமிறே” என்று பார்த்து, பின்பு இதிஹாஸ புராண ப்ரக்ரியையாலே பரத்வத்தை அருளிச்செய்தார், “திண்ணன் வீட்டில்”. அதிலும் அவர்கள் திருந்தாமையாலே, “அவர்கள் தங்களையே, உத்தேசித்தே பகவத் பரத்வத்தை உபபாதிப்போம்” என்று பார்த்து, அதுக்கு உறுப்பாக, இதர தேவதைகள் பக்கலுண்டான பரத்வசங்கையை அறுத்துக் கொண்டு, பகவத் பரத்வத்தை உபபாதிக்கிறார் இதில்.

விளக்கம் - முதல் திருவாய்மொழியில், தனது அனுபவத்திற்கு ஏற்றபடியாக, அவன் தனக்குக் காண்பித்து அருளிய பரத்வத்தை எண்ணியபடி இருந்தார்; அதனைத் திருவாய்மொழி (1-1-7) - உளன் சுடர்மிகு சுருதியுள் - என்று ச்ருதியின் நிழல் போன்ற பாசுரத்தில் அருளிச்செய்தார். “தனது அனுபவமானது மற்றவர்களுக்கு ஏற்கும்படியாகவே இருக்கும் என்பதால், சேதநர்கள் என்றால் இவ்விதம் அமையும்”, என்று எண்ணினார்; ஆகவே திருவாய்மொழி (3-2-1) – திண்ணன் வீடு – என்பதில், இதிகாசம் மற்றும் புராணம் கூறும் விதத்தில் பரத்வத்தை அருளிச்செய்தார். அதன் பின்னரும் அவர்கள் திருந்தவில்லை. ஆகவே தனது திருவுள்ளத்தில், “அவர்களைக் கருத்தில் கொண்டு, அவர்களுக்கு ஏற்றபடி, பகவானின் பரத்வத்தை நாம் விவரிப்போம்” என்று தீர்மானித்தார்; இதன் விளைவாக, மற்ற தேவதைகளைக் குறித்து, “இவர்கள் பரத்வமோ” என்று ஏற்படும் சந்தேகத்தை விலக்கி, பகவத் பரத்வத்தை இந்தத் திருவாய்மொழியில் அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - முதல் திருவாய்மொழியில், பரத்வேபரத்வத்தை அருளிச்செய்தார்; அது ஸம்ஸாரிகளுக்கு எட்டாநிலமாயிருந்தது; அதுக்காக, அவதாரத்திலே பரத்வத்தை அருளிச்செய்தார், “திண்ணன் வீட்டில்”; அதுவும் தத் ப்ராயமாய்ப்

பிற்பாடர்க்கு எட்டிற்றில்லை; இரண்டும் தேச கால விப்ரருஷ்டமாயிருந்தது; அக்குறைகளொன்று மின்றிக்கே, “பின்னானார் வணங்குஞ் சோதி” என்கிறபடியே பிற்பாடர்க்கும் இழக்க வேண்டாத அர்ச்சாவதாரத்திலே பரத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார் இதில்.

விளக்கம் - முதல் திருவாய்மொழியில் பரத்வத்தில் உள்ள பரத்வத்தை அருளிச்செய்தார். அது ஸம்ஸாரிகளால் அறிவதற்கு இயலாதபடி இருந்தது. ஆகவே திருவாய்மொழி (3-2-1) - திண்ணன் வீடு - என்பதில், அவதாரங்கள் மூலம் பரத்வத்தை அருளிச்செய்தார். அந்த விதமும், பரத்வத்தில் பரத்வம் என்பது போன்றே, மற்றவர்களுக்கு அறிய இயலாமல் இருந்தது. இரண்டுமே இடம் மற்றும் காலத்தால் வேறுபட்டவர்களுக்கு அப்பாற்பட்டு இருந்தன. அந்தக் குறைகள் இல்லாமல் திருநெடுந்தாண்டகம் (10) - பின் ஆனார் வணங்கும் சோதி - என்பதற்கு ஏற்ப, அவதாரங்களுக்குப் பின்னர் பிறந்தவர்களுக்கு இழக்க இயலாதபடி உள்ள அர்ச்சாவதாரத்தில் காணப்படும் பரத்வத்தை, இந்தத் திருவாய்மொழியில் அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - இனி இவர்தாம் திருத்தப் பார்த்த வழி ஏது? என்னில்; எல்லார்க்குமொக்க ஸுகங்களுண்டாகவும், து:கங்களின்றிக்கேயொழியவும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கச் செய்தே, அபேக்ஷித்த ஸமயத்தில், அபிமதமான ஸுகம் வரக்காணாமையாலும், அநபிமதமான து:கம் வரக் காண்கையாலும், “இவற்றுக்கு நியாமகனாய் நின்று அநுபவிப்பிக்கிறா னொருவன் உளன்” என்று கொள்ளவேண்டியிருந்தது. அதுவென்? ஸுகது:கங்களுக்கு ஹேதுவான புண்ய பாபங்கள் அநுபவிப்பிக்கிறனவானாலோ? என்னில்; அவற்றினுடைய ஸ்வரூபத்தை ஆராய்ந்தவாறே, அவை அசேதநமாயிருப்பன சில க்ரியா விசேஷங்களாகையாலே, அப்போதே நசிக்கும்; இனி, தாரு நிர்மாணத்தில் வந்தால் கர்த்தாவையொழிய வாச்யாதிகளுக்கு ஒரு வ்யாபாரம் கூடாதாப்போலே க்ரியைகளுக்கும் ஒரு சேதநனையொழிய பலப்ரதாந சக்தி கூடாமையாலே சேதநனைக் கொள்ள வேண்டி வரும்; இனி, “அபூர்வம்” என்று ஒன்றைக் கல்பித்து அது அத்ருஷ்ட ரூபேண நின்று பலப்ரதமாகிறது என்னுமதிற்காட்டில், “ஒரு பரம

சேதநன் நெஞ்சிலே பட்டு அவனுடைய நிக்ரஹ ரூபத்தாலும் அநுக்ரஹ ரூபத்தாலும் இவை பலிக்கிறது” என்கை நன்றிறே.

விளக்கம் - மேலே ஸர்வேச்வரன் “நம்மால் இயலாது” என்று கைவிட்ட ஸம்ஸாரத்தை நோக்கினார் என்று அருளிச்செய்தார். அதற்கான வழியை இப்போது அருளிச்செய்கிறார். இவர்களை ஆழ்வார் திருத்த முயல்வதற்குக் கைக்கொண்ட வழி என்ன? இந்த உலகில் உள்ள அனைவருக்கும், தங்களுக்குச் சுகம் ஏற்படவேண்டும் என்பதும், துக்கங்கள் இன்றி அவை அழியவேண்டும் என்பதும் விருப்பமாக உள்ளது. ஆயினும் இவ்விதம் விரும்புகின்ற நேரத்தில், தங்களுக்கு விருப்பமான சுகம் ஏற்படாமல் உள்ளதையும், விரும்பாத துன்பம் ஏற்படுவதையும் காண்கிறார்கள். ஆகவே, “இவை அனைத்தையும் நியமிப்பவனாக நின்று, இவற்றை அனுபவிக்கும்படியாகச் செய்யும் ஒருவன் உள்ளான்” என்று ஏற்கவேண்டியதாக உள்ளது. அது எப்படி? அந்தந்த இன்பதுன்பங்களுக்குக் காரணமாக உள்ள புண்யபாபங்கள் அல்லவோ அவற்றை அனுபவிக்கும்படிச் செய்கின்றன? இதற்கு விடை அருளிச்செய்கிறார். புண்யபாபங்களுடைய ஸ்வரூபங்களை ஆராய்ந்தால், அவை அசேதநமாக உள்ளதால், ஏதோ சில செய்கைகள் காரணமாக அவை உண்டாவதன் விளைவாக, அவை வெகு விரையில் அழிந்துவிடும். ஆனால் இது போன்றவைகள் ஸ்திரமாக உள்ளவை என்றாலும், அவை அசேதநமாக உள்ளதால், தாங்களாகவே பலன் அளிக்க இயலாது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் கூறி விளக்குகிறார். ஒரு மரத்தைச் சரியான வடிவங்களில் அமைத்துக் கொள்ள ஒரு மனிதனின் உதவி இல்லாமல், ரம்பம் போன்ற கருவிகள் தங்களாகவே செயலாற்ற இயலாது; ஆகவே ஒரு மனிதனை நாடவேண்டும். அவை, “அபூர்வம்” என்பதன் மூலம் பலன் அளிக்கின்றன என்பதான ஒரு கருத்தைக் கற்பனையாகக் கூறுவதைக் காட்டிலும், “ஒரு உயர்ந்த வஸ்துவின் திருவுள்ளம் காரணமாக, அவனுடைய அருள் மற்றும் அருள் இன்மை ஆகியவற்றால் இவ்விதம் ஆகிறது” என்று கூறுவது சிறந்தது ஆகிறது.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
 ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
 ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 36)

12. க: ஸ்ரீ: ஸ்ரீய: பரமஸத்த்வ ஸமாச்ரய: க:

க: புண்டரீக நயந: புருஷோத்தம: க:

கஸ்ய அயுத அயுத சத ஏக கலா அம்சக அம்சே

விச்வம் விசித்ர சித் அசித் ப்ரவிபாக வ்ருத்தம்

பொருள் - மஹாலக்ஷ்மிக்கும் செல்வமாக உள்ளவன் யார்? சுத்த ஸத்வத்தைக் கொண்டவன் யார்? தாமரை போன்ற அழகான திருக்கண்கள் கொண்டவன் யார்? புருஷர்களில் உத்தமன் யார்? யாருடைய பல்லாயிரம் கோடி பகுதிகளில் ஒரு பகுதியில் மட்டுமே இந்த உலகம் முழுவதும், வியக்க வைக்கின்ற சேதநம் மற்றும் அசேதநம் என்ற வேறுபாடுகளைக் கொண்டதாக உள்ளது?

அவதாரிகை - இதில் விப்ரதிபத்தி ஶ்ஷமங்களன்றியிலே, தனித்தனியே பூர்ணமாய், வஸ்து ஸாமர்த்யா பரநாமங்களான லிங்கங்களாலே பரத்வத்தை அருளிச் செய்கிறார்.

விளக்கம் - இந்த ச்லோகத்தில், மதிமயக்கம் ஆகியவற்றின் வலிமை இன்றி, தனித்தனியாக பரிபூர்ணமாக, வஸ்துவின் ஸாமர்த்யத்தை விளக்கவல்ல உயர்ந்த திருநாமங்களான அடையாளங்கள் மூலம், உயர்ந்த வஸ்துவை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (க: ஸ்ரீ: ஸ்ரீய:) ஈச்வர வ்யதிரிக்த ஸகல சேதநமும், தந்தாமுடைய ஸ்வரூப ஸ்தித்யாதிகளுக்காகப் பற்ற வேண்டும்படியான மேன்மையுடைத்தான பிராட்டியும், தன்னுடைய ஸ்வரூப ஸ்தித்யாதிகளுக்காகப் பற்ற வேண்டும்படியான மேன்மையை உடையார் உன்னையொழிய ஆர்? கிம் சேஷபே; ஆர்த்தமாக இல்லையென்றபடி. “ஈச்வரீம் ஸர்வபூதாநாம்”, “அஸ்யேசாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ”, “திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வ” என்னக் கடவதிறே.

விளக்கம் - (க: ஸ்ரீ: ஸ்ரீய:) - ஸர்வேச்வரன் நீங்கலாக உள்ள அனைத்து சேதநங்களும், தங்கள் தங்கள் ஸ்வரூபத்தின் இருப்புக்காகப் பற்ற வேண்டும்படியான மேன்மை கொண்டவளாக பெரியபிராட்டி உள்ளாள். அப்படிப்பட்ட அவளும், தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தின் இருப்புக்காகப் பற்ற வேண்டும்படியான மேன்மையைச் சொண்டவர்கள், உன்னைத் தவிர வேறு யார் உள்ளனர்? நிச்சயமாக இல்லை. ஸ்ரீஸூக்தம் (9) – ஈச்வரீம் ஸர்வபூதாநாம் - அனைத்து பூதங்களுக்கும் ஈச்வரி - என்றும், நீளாஸூக்தம் - அஸ்யேசாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ - இந்த ஜகத்தின் ஸ்வாமினியாகவும், விஷ்ணுவின் பத்னியாகவும் - என்றும், பெரியதிருமொழி (7-7-1) - திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வ - என்றும் கூறப்பட்டது.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்